

Warszawa, dnia 9 lutego 2010 r.

RPO-637906-VII/7020/11006.4/10/PK

Informacja
o czynnościach przeprowadzonych z upoważnienia Rzecznika Praw
Obywatelskich w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym nr 3 w Łodzi
(wyciąg)

1. Wprowadzenie.

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w dniach 20 – 21 stycznia 2010 r. do Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego nr 3 Łodzi (zwanego dalej Ośrodkiem, MOW lub placówką), udali się przedstawiciele Rzecznika Praw Obywatelskich z Zespołu Prawa Karnego Wykonawczego.

Przedstawiciele Rzecznika Praw Obywatelskich, realizując zadania Krajowego Mechanizmu Prewencji, sprawdzili na miejscu sposób traktowania nieletnich, dokonując oceny pod kątem ich ochrony przed torturami oraz innym okrutnym, niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniem albo karaniem.

Przeprowadzając wizytację zapobiegawczą w ramach Krajowego Mechanizmu Prewencji przedstawiciele Rzecznika:

- wysłuchali informacji o funkcjonowaniu Ośrodka, specyfice placówki, jej podstawowych problemach i perspektywach rozwoju, udzielonych Dyrektorce Ośrodka oraz pedagoga placówki;
- przeprowadzili rozmowy z 15 nieletnimi, w oparciu o jednolity kwestionariusz rozmowy;
- dokonali oglądu terenu i obiektu Ośrodka, obejrzeni pomieszczenia internatu oraz szkoły;
- przeanalizowali na miejscu wybraną dokumentację Ośrodka.

W oparciu o powyższe czynności pracownicy Biura Rzecznika Praw Obywatelskich dokonali wstępnych ustaleń, o których poinformowali Dyrektorkę i pedagoga Ośrodka, a także wysłuchali ich uwag i wyjaśnień.

2. Charakterystyka Ośrodka.

Placówka zlokalizowana jest na obrzeżach dzielnicy Śródmieście. Funkcjonuje w budynku dawnej szkoły, który został zaadaptowany na potrzeby Ośrodka przed ponad dwudziestu laty. Stan budynku z zewnątrz ocenić należy jako zły. Za szczególne pilne zadanie remontowe uznać należy wykonanie nowej elewacji budynku, której obecny brak może mieć negatywny wpływ na stan pomieszczeń wewnątrz budynku.

Wizytowany przez przedstawicieli Rzecznika Ośrodek jest funkcjonującą całodobowo placówką resocjalizacyjno – wychowawczą, przeznaczoną dla dziewcząt w wieku od 13 do 18 lat, wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy, wychowania i resocjalizacji. Placówka jest czynna cały rok, co oznacza, że funkcjonuje ona jako jednostka nieferyjna, bez przerw wakacyjnych i świątecznych. Organem prowadzącym MOW jest miasto Łódź na prawach powiatu. Nadzór nad działalnością placówki sprawuje Wydział Edukacji Urzędu Miasta Łodzi. Nadzór pedagogiczny zaś, pełni Kuratorium Oświaty w Łodzi.

Opiekę psychologiczną sprawuje w Ośrodku dwóch psychologów. W zakresie opieki psychiatrycznej, placówka współpracuje z Kliniką Psychiatrii Młodzieżowej Centralnego Szpitala Klinicznego Akademii Medycznej w Łodzi. W przypadkach uzasadnionych zachowaniem dziewcząt, wskazujących na zaburzenia preferencji seksualnych, są one diagnozowane przez seksuologa. Seksuolog prowadzi ponadto szkolenia dla wychowawców z placówki, ułatwiające rozpoznanie charakteru preferencji seksualnych dziewcząt (wśród wychowanek zdarzają się bowiem takie, które uzewnętrzniają swoje preferencje w celach czysto instrumentalnych, powodowanych chęcią wyróżnienia się). Ośrodek wykonuje testy na obecność wirusa HIV i HCV.

Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy nr 3 zapewnia wychowankom kształcenie w zakresie szkoły podstawowej (klasa VI), gimnazjum (klasy I, II, III) oraz w zakresie zasadniczej szkoły zawodowej, oferującej przygotowanie do zawodu krawca oraz kucharza małej gastronomii (klasy I, II).

W Ośrodku w obecnym roku szkolnym (2010/2011) wydzielono 5 grup wychowawczych, z których każda jest prowadzona przez 3 - 4 wychowawców. Funkcjonuje także grupa przeznaczona dla dziewcząt, które podjęły proces usamodzielniania. W trakcie wizytacji Ośrodka przez przedstawicieli Rzecznika Praw Obywatelskich, w procesie usamodzielniania uczestniczyły dwie wychowanki.

W wizytowanej placówce funkcjonuje kieszonkowe. Jego otrzymywanie oraz wysokość uzależniona jest od wyników w nauce oraz zachowania wychowanki. Rozdysponowania kieszonkowego wśród wychowanek dokonują wychowawcy poszczególnych grup. Placówka przekazuje dziewczętom środki higieniczne. Odzież otrzymują w przeważającej większości z MOW-u, z miejsca zamieszkania lub z domu dziecka. W dniu 21 stycznia 2010 r. w Ośrodku przebywało 18 dziewcząt będących uprzednio wychowanekami domów dziecka. Dla części z nich MOW nr 3 w Łodzi stanowił kolejną placówkę, w której znalazły się od czasu pobytu w domu dziecka. Koszty utrzymania tych wychowanek finansowane są w pełni przez Ośrodek. Wśród pozostałych były nieletnie, wobec których sąd rodzinny wydał postanowienie o umieszczeniu w Ośrodku uchylając jednocześnie postanowienie o umieszczeniu w placówce opiekuńczo – wychowawczej oraz takie, wobec których postanowienie nie zostało uchylone i w związku z tym jednocześnie były one wychowanekami MOW i domu dziecka.

Pojemność MOW wynosi 62 miejsca. W dniu 20 stycznia 2010 r. w placówce przebywało faktycznie 56 dziewcząt. Jedna – ujęta w ewidencji Ośrodka - przebywała w szpitalu psychiatrycznym, 3 wychowanki uciekły, a 3 inne nie zostały dowieszone do placówki (jedną z nich dowieziono do placówki w dniu następnym tj. 21 stycznia 2010 r.). Ośrodek dysponuje odpowiednią powierzchnią i wystarczającą liczbą pomieszczeń dla tej liczby młodych osób.

3. Ogląd obiektu i terenu Ośrodka.

Przeprowadzony ogląd obiektu Ośrodka, a w nim pomieszczeń internatu, szkoły, sanitariatów oraz uzyskane w związku z tym informacje, pozwoliły m. in. stwierdzić, że:

a) Placówka nie posiada krat w oknach, za wyjątkiem okien dwóch pracowni informatycznych, w których spełniają one rolę zabezpieczeń wymaganych przez ubezpieczyciela. Mimo, że dochodzi do ucieczek, nie można uznać, że brak dodatkowych zabezpieczeń im sprzyja. Jak wynika z informacji uzyskanych w tej kwestii od kierownictwa Ośrodka, najwięcej ucieczek dokonywanych jest przez nieletnie w trakcie zajęć poza placówką (wyjścia do miasta, zwiedzanie zabytków, seanse kinowe), lub podczas pobytu na świeżym powietrzu na terenie Ośrodka (wyjścia z wychowawcą, wyrzucanie śmieci).

b) Podstawową opiekę medyczną dla dziewcząt zapewnia Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej przy ul. Bydgoskiej w Łodzi. Specjalistyczna pomoc medyczna pozyskiwana jest w różnych placówkach publicznej służby zdrowia na terenie Łodzi.

Trzy razy w tygodniu, w Ośrodku pełni dyżury pielęgniarka szkolna zatrudniona na ½ etatu. Placówka posiada ponadto drugą pielęgniarkę, zatrudnioną na etacie referenta MOW. Leki przechowywane są w zamkniętej szafie w ambulatorium. W godzinach porannych wydaje je pielęgniarka, a po południu wychowawca, zgodnie z zaleceniami lekarskimi. Gabinet lekarski czynny jest od poniedziałku do piątku, w godz. 7 – 15 lub 9 – 17. Ogląd medykamentów znajdujących się w ambulatorium poczyniony przez przedstawicieli Rzecznika Praw Obywatelskich ujawnił przeterminowane lekarstwo.

c) W Ośrodku funkcjonują trzy szkoły: podstawowa (VI klasa), gimnazjum (I, II i III klasa) oraz zasadnicza szkoła zawodowa (I i II klasa – zawód kucharz małej gastronomii, krawiec). Pomieszczenia szkolne zlokalizowano w tym samym budynku co internat, na parterze oraz na pierwszym piętrze. Klasy są odnowione, czyste, o przyjemnych pastelowych kolorach. Wyposażono je w nowe meble (ławki, krzesła) oraz różnorodne przybory szkolne (mapy, tablice poglądowe, sprzęt elektroniczny). Jak wspomniano wcześniej, w pracowniach informatycznych zainstalowano w oknie kraty, ze względu na umieszczenie w nich sprzętu komputerowego. Szkoła dysponuje pełnowymiarową salą gimnastyczną, wyposażoną w standardowy sprzęt sportowy.

Na parterze mieści się łazienka szkolna. Wyposażona jest w 3 sedesy oraz umywalki. Podobnie jak łazienka grupy V znajdująca się w internacie, łazienka szkolna przeznaczona jest do remontu.

Szkoła dysponuje dwiema pracowniami, w których wychowanki odbywają praktyczne zajęcia zawodowe. Obie pracownie – gastronomiczna oraz krawiecka posiadają niezbędny sprzęt dydaktyczny. Z rozmów przeprowadzonych w trakcie wizytacji pracowni z nauczycielami prowadzącymi w nich zajęcia wynika, iż wyposażenie pracowni gastronomicznej jest wystarczające. Wszystkie dziewczęta kształcące się w zawodzie kucharza małej gastronomii posiadają ważne badania lekarskie, uprawniające je do pracy z żywnością. Druga z pracowni – krawiecka, boryka się z częstymi naprawami wyeksploatowanego sprzętu. Jak wynika z informacji przekazanych przez pedagoga Ośrodka, ukierunkowanie zawodowe dziewcząt rozpoczyna się już na etapie gimnazjum, a kończy egzaminem pozapłacówkowym stwierdzającym uzyskanie przez wychowankę wykształcenia zawodowego. Z rozmów prowadzonych przez dyrekcję Ośrodka z wychowankami wynika, iż istnieje wśród nich duże zapotrzebowanie na wzbogacenie oferty zawodowej szkoły. Dziewczęta wskazują w tej mierze szczególnie na kierunek fryzjerski. Obecnie, ze względu na brak możliwości lokalowych, takie poszerzenie oferty nie jest jednakże możliwe.

Na szkolnych korytarzach wiszą gabloty, ściennie upamiętniające postać Marii Grzegorzewskiej, której imię nosi wizytowana placówka. W związku z prowadzonymi przez bibliotekę konkursami na tematy związane z książkami oraz filmami, na ścianach wywieszane są również nagrodzone prace plastyczne wychowanek. Brakuje adresów instytucji stojących na straży praw nieletnich, takich jak: Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Obywatelskich, Helsińska Fundacja Praw Człowieka oraz sąd rodzinny.

Całość kompleksu szkolnego jest zadbane i czysta.

d) Nieletnie mają nieograniczony dostęp do zajęć na świeżym powietrzu. Wyjścia na teren wokół Ośrodka odbywają się w obecności wychowawcy. Do

dyspozycji mają dwa boiska - asfaltowe oraz trawiaste. Wychowanki korzystają z nich w porze letniej. Ich stan wymaga modernizacji.

e) Internat zorganizowano na dwóch kondygnacjach budynku. Na pierwszym piętrze mieszczą się pokoje i świetlice trzech grup wychowawczych (III, IV i V), a na piętrze drugim pozostałych dwóch grup oraz pokój usamodzielnień. Każda z sypialni przeznaczona jest maksymalnie dla 4 wychowanek. Są one wyposażone w łóżka, łóżka piętrowe, szafy, biurka i krzesła. O kolorze każdej z sypialni decydują wychowanki. Do nich również należy malowanie i wystrój sypialni. W ocenie wizytujących placówkę przedstawicieli Rzecznika Praw Obywatelskich, wystrój pokoi zaproponowany i zrealizowany przez dziewczęta tworzy miłą atmosferę, sprzyjającą odpoczynkowi. Stan czystości i warunki bytowe panujące w sypialniach były bardzo dobre. W niektórych łóżkach piętrowych brakowało jednakże drabinek oraz zabezpieczeń górnych łóżek. Oświetlenie naturalne i sztuczne w wizytowanych sypialniach było odpowiednie do czytania i pisania. Temperatura panująca w wizytowanych pomieszczeniach dostosowana jest do pory roku. W dniu wizytacji było w nich ciepło. Pokój usamodzielnień wyposażony został podobnie jak inne sypialnie. Na potrzeby dziewcząt w nim przebywających wyposażono go ponadto w sprzęt RTV. Planowane jest ponadto wzbogacenie jego wyposażenia o lodówkę.

W każdej grupie wychowawczej w internacie zorganizowano świetlicę, aneks kuchenny oraz łazienkę. Podobnie jak sypialnie, tak i świetlice każdej z grup urządzone są w inny sposób, który stwarza niepowtarzalny klimat. Ściany przyozdobione są pracami wychowanek, obrazami, czy obowiązującymi w Ośrodku zasadami. W każdej ze świetlic znajdują się kanapy, stoliki i fotele. Każda jest ponadto wyposażona w sprzęt RTV.

Aneksy kuchenne przeznaczone są do okazjonalnego użytku, ponieważ wszystkie posiłki spożywane są w głównej jadalni. Niemniej jednak, zostały one wyposażone w niezbędny sprzęt gospodarstwa domowego, tj. zlewy, lodówki, kuchenki mikrofalowe i kuchnie gazowe. W każdej z kuchni znajdują się ponadto stoły i krzesła umożliwiające spożycie przygotowanego posiłku.

Na korytarzach internatu wiszą gabloty z zasadami obowiązującymi w Ośrodku. Brakuje adresów instytucji stojących na straży praw nieletnich takich jak: Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Obywatelskich, Helsińska Fundacja Praw Człowieka oraz sąd rodzinny.

Każdy z sanitariatów wyposażony jest w: stanowisko prysznicowe, ubikacje, umywalki i pralkę. W niektórych z ubikacji brakowało zasłon. Łazienka gr. V jest w najgorszym stanie i jest przeznaczona do remontu. Pozostałe są w dobrym stanie. Ich wyposażenie również nie wzbudza zastrzeżeń.

Mimo, że obowiązujące przepisy stanowią o zakazie używania wyrobów tytoniowych przez osoby niepełnoletnie, większość wychowanek go nie respektuje. W związku z tym, te z dziewcząt, które deklarują się jako palące, by móc korzystać z takiej możliwości w placówce, muszą otrzymać pisemną zgodę od rodziców. Używanie wyrobów tytoniowych przez wychowanki na terenie Ośrodka dopuszczono w toaletach. Osoby palące nie są karane, co w ocenie wizytujących stanowi optymalne rozwiązanie. Nieletnie, które nie używają wyrobów tytoniowych są za to nagradzane poprzez dodatki do kieszonkowego. Takie motywowanie do walki z nałogiem ocenić należy pozytywnie.

Na parterze Ośrodka mieści się biblioteka. Jej księgozbiór liczy ok. 4000 woluminów, głównie lektur szkolnych i podręczników. Ponadto, są tu 3 komputery, z których mogą korzystać wychowankowie. Na wszystkich komputerach zainstalowano program chroniący przed treściami niedozwolonymi.

f) Na parterze budynku znajduje się kuchnia wraz z jadalnią. Kuchnia spełniająca normy HACCP, wyposażona jest w nowoczesny sprzęt. W znajdującej się w niej lodówce przechowywane są próbki żywności. Lodówka nie jest zamykana. Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż jest to niezgodne z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 kwietnia 2007 r. w sprawie pobierania i przechowywania próbek żywności przez zakłady żywienia typu zamkniętego (Dz. U. Nr 80, poz. 545). W myśl § 5.2 „*miejsce przechowywania próbek musi być tak zabezpieczone, aby dostęp do niego posiadał tylko kierujący zakładem lub osoba przez niego upoważniona*”. Wszystkie posiłki są przygotowywane przez kucharki i

są spożywane w jadalni. Zarówno kuchnia, jak i jadalnia są utrzymane w czystości. Z informacji przekazanych przez Panią Dyrektora Ośrodka w zakresie wyżywienia wynika, że dziewczęta mają możliwość współuczestniczenia w procesie tworzenia jadłospisu.

g) Do dyspozycji wychowanek pozostają pralki automatyczne. Suszenie odzieży odbywa się na stojących lub podwieszanych suszarkach. Podobnie jak pralki, znajdują się one w łazienkach w internacie.

h) Zgodnie z uzyskaną od Pani Dyrektora Ośrodka informacją, wychowanki po zajęciach lekcyjnych mogą korzystać bez ograniczeń z samoinkasującego aparatu telefonicznego znajdującego się na terenie internatu. Rodzina oraz znajomi dziewcząt mogą ponadto kontaktować się z nimi dzwoniąc w tym celu do wychowawców. Aparaty komórkowe nieletnich zdeponowane są u wychowawców. Niemniej jednak dziewczęta mogą codziennie korzystać ze swoich telefonów. Otrzymują je do dyspozycji po zajęciach szkolnych, po czym oddają je wychowawcom z powrotem.

4. Rozmowy przeprowadzone wychowankami.

Rozmowy z 15 wychowankami Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego nr 3 w Łodzi zostały przeprowadzone w odrębnych pomieszczeniach, bez udziału osób trzecich, w sposób umożliwiający swobodne udzielanie odpowiedzi przez respondentki.

Przeprowadzone w oparciu o przygotowany kwestionariusz rozmowy dostarczyły opinii o stanie przestrzegania praw wychowanek oraz o atmosferze panującej w Ośrodku.

Jeśli chodzi o warunki bytowe, nieletnie, oceniły je jako dobre. Rozmówczynie nie zgłaszały uwag w zakresie zaludnienia pokoi oraz warunków wypoczynku nocnego i nauki. Również jeżeli chodzi o kwestię mycia się i kąpieli wskazywano, iż warunki są dobre, a czas kąpieli nie jest limitowany. Nieletnie piorą własne rzeczy w pralkach automatycznych. Pięć dziewcząt podniosło, iż w porze nocnej toaleta w internacie zamykana jest na klucz, który posiada wychowawca. W

związku z tym korzystanie ze wspomnianej toalety w porze nocnej jest nieco utrudnione. W zakresie wyżywienia rozmówczynie podkreśliły, że posiłki są smaczne.

Jeśli zaś chodzi o opiekę medyczną, dziewczęta z którymi rozmawiano były zorientowane, iż na miejscu zatrudniona jest pielęgniarka, a w razie potrzeby udzielenia nagłej pomocy medycznej, do Ośrodka wzywane jest pogotowie ratunkowe. Osoby, które korzystały z opieki medycznej określiły ją jako dobrą.

Wylosowane do rozmów dziewczęta wykazały się (poza jedną) znajomością obowiązującego w placówce katalogu kar i nagród. Generalnie system ten został oceniony jako dobry. Za najsurowszą karę dyscyplinarną, jaka funkcjonuje w MOW, respondentki uznawały w większości zawieszenie w prawach wychowanki (8). Pozostałe pytane w tym temacie podały, że najsurowszą karą jest wniosek Dyrektora Ośrodka o zmianę placówki (3), zakaz wyjazdów do domu (2) oraz zakaz kontaktów telefonicznych (1). Trzy wychowanki podały, że za błahsze przewinienia karane są wykonywaniem ćwiczeń fizycznych (przysiady); inna, że prace porządkowe na rzecz placówki stosowane są jako kara. Istotne jest również to, iż tylko pięć dziewcząt wiedziało do kogo mogą odwołać się w razie niesłusznego wymierzenia kary dyscyplinarnej lub nieprawidłowości w postępowaniu kadry placówki. Tylko dwie z nich wskazały na Panią Dyrektora placówki, pozostałe zaś na wychowawców.

Żadna z rozmówczyń nie potwierdziła stosowania wobec niej środków przymusu bezpośredniego.

Jeśli chodzi o Statut, czy Regulamin Ośrodka, 14 osób wskazało, że znają treść tych dokumentów i wiedzą gdzie mogą się z nimi zapoznać.

Wszystkie respondentki dobrze oceniły bezpieczeństwo osobiste, które gwarantuje im placówka. Trzy rozmówczynie stwierdziły, iż brały udział w bójce. Pozytywnie oceniły postawę administracji, która dokonała właściwej oceny zdarzenia. Dwie z dziewcząt, z którymi rozmawiano wskazały, że w Ośrodku istnieje tzw. drugie życie, którego przejawem jest poddawanie nowoprzyjętej

wychowanki różnym próbom. Jedna z nich dodała, że wśród wychowanek jest dziewczyna odrzucana przez pozostałe.

Jeśli chodzi o prawo do kontaktu z rodziną, w większości nieletnie nie zgłaszały uwag, oceniając sytuację w tej kwestii jako dobrą. Dwie z rozmówczyń nie utrzymują kontaktu z domem. Przeważającą formę kontaktu z rodziną stanowią rozmowy telefoniczne. Wychowanki stwierdziły, iż nie występują problemy w zakresie prowadzenia korespondencji oraz rozmów telefonicznych.

Wszystkie wychowanki wskazały, iż w placówce nie ma problemu z realizacją prawa do wykonywania praktyk religijnych. Jeśli wyrażą taką chęć są zabierane przez wychowawców na msze św. do kościoła. Dziewczęta nie są zmuszane do udziału w mszach św. Sytuację w tej sferze oceniły jako dobrą.

Jeśli chodzi o spędzanie czasu na świeżym powietrzu oraz zajęcia sportowe, wszystkie nieletnie oceniły sytuację jako dobrą, podkreślając, że nie są w żaden sposób ograniczane w tym zakresie. Rozmówczynie podały także, że w Ośrodku organizuje się wiele imprez sportowych. Podkreśliły, że w MOW mogą bez żadnych przeszkód korzystać z książek i prasy. W świetlicy mogą oglądać telewizję, a na korytarzu internatu można grać w ping-ponga lub w bilard.

Jeśli chodzi o zajęcia edukacyjne rozmówczynie podały, iż pracujący w Ośrodku nauczyciele chętnie pomagają, są cierpliwi. Mogą również liczyć na pomoc ze strony wychowawców. Tylko dwie nieletnie wskazały, iż nie ma w Ośrodku osoby, do której mogłyby się zwrócić w każdej sprawie, bez obaw. Pozostałe wskazywały w tej kwestii na wychowawców.

W zakresie traktowania w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym nr 3 w Łodzi, nieletnie podały, iż nie spotykają się z wyzywaniem i krzykami ze strony wychowawców i ocenili sposób ich traktowania jako dobry. Wszystkie z dziewcząt, z którymi rozmawiano zaprzeczyły jakoby na terenie placówki dostępne były narkotyki lub alkohol.

Na pytanie „Co chciałabyś zmienić w placówce, gdybyś mogła?”, pięć z dziewcząt odpowiedziało, iż nie widzą potrzeby żadnych zmian. Spośród pozostałych, zdecydowana większość respondentek (6) odpowiedziała, że chciałaby

mieć możliwość nielimitowanego korzystania z telefonów komórkowych, zlikwidowałyby karę zawieszenia w prawach wychowanki (2) oraz wzbogaciłyby ofertę dydaktyczną szkoły zawodowej o kierunek fryzjera (2). Jednocześnie dziesięć dziewcząt stwierdziło, iż pobyt w MOW zmienił je na korzyść; 3 wskazały, że nie zmienił je wcale; jedna, iż była to zmiana na niekorzyść, a jedna nie potrafiła określić, czy zmiana w ogóle nastąpiła i jaki miała charakter.

5. Wnioski i zalecenia.

Czynności przeprowadzone podczas wizytacji zapobiegawczej przez pracowników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich pozwoliły na stwierdzenie, iż założone cele wychowawcze Ośrodka są realizowane z zaangażowaniem oraz na właściwym poziomie. Potwierdziły to również wychowanki w czasie prowadzonych z nimi rozmów. Traktowane są one z poszanowaniem godności ludzkiej i z troską o zdrowe kontakty z rodziną. Ogląd terenu i obiektu oraz poszczególnych pomieszczeń pozwala uznać, że atmosfera w Ośrodku jest korzystna i nacechowana troską o prawidłowy rozwój, budowanie odpowiedzialności indywidualnej oraz społecznej.

Biorąc pod uwagę wypowiedzi wychowanek, analizę dokumentacji oraz dokonany ogląd Ośrodka, należy jednak stwierdzić, iż potrzebne jest:

- stworzenie jednego przejrzystego katalogu kar stosowanych w Ośrodku. Działanie to uznać należy za niezbędne ze względu na istnienie różnorodnych katalogów kar zawartych w dwóch różnych aktach normujących życie w Ośrodku tj. w Statucie oraz w Zasadach organizacyjnych MOW nr 3 w Łodzi;
- wyeliminowanie z katalogu kar, kary w postaci pracy porządkowej na rzecz Ośrodka oraz kary ćwiczeń fizycznych. Kary te zaowocować mogą u nieletnich wypaczeniem właściwego obrazu pracy pojmowanej jako podstawowa forma samodzielnego utrzymania oraz ćwiczeń służących wzmocnieniu kondycji fizycznej;

- zadbanie o pozyskiwanie podpisów pod oświadczeniami o zgodzie na ewentualną hospitalizację wychowanki i używanie przez nią wyrobów tytoniowych w placówce, od uprawnionych do tego osób;
- wyposażenie lodówki, w której przechowywane są próbki żywności w zamek;
- staranne i systematyczne kontrolowanie daty ważności medykamentów znajdujących się w gabinecie lekarskim;
- wykonanie nowej elewacji budynku;
- przeprowadzenie zaplanowanego remontu łazienki szkolnej oraz łazienki grupy V;
- uzupełnienie brakujących zasłon w ubikacjach;
- uzupełnienie brakujących drabinek i zabezpieczeń górnych łóżek;
- wywieszenie w gablotach ściennych adresów instytucji stojących na straży praw nieletnich takich jak: Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznika Praw Obywatelskich, Helsińska Fundacja Praw Człowieka oraz sąd rodzinny.

Pracownicy Biura Rzecznika Praw Obywatelskich oczekują, że Kierownictwo Ośrodka odniesie się do odnotowanych w niniejszej informacji uwag i wniosków dotyczących bieżącej działalności jednostki.

Z odpowiedzi udzielonej przez Dyrektorkę MOW nr 3 w Łodzi w dniu 15 marca 2010 r. wynika, iż poza jednym z zaleceń wskazanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich w Informacji z wizytacji placówki, pozostałe postulaty zostały spełnione lub rozpoczęto ich realizację. Powołując się na brak zanegowania przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Łodzi, podczas kontroli Ośrodka, sposobu przetrzymywania próbek żywności, Dyrektor placówki odmówiła realizacji zalecenia Rzecznika wydanego w tej kwestii.